

Stade for det Parti, hvortil jeg hører, thi idet jeg ikke her vil lade Bestyrelserne over paa den anden Side, er det dog min fulde Overbevisning, at der i enhver Henseende udsædes ligesaa stærkt Balgtryk fra venstre Side som fra højre. Jeg kan tage feil; men det er min Overbevisning. Denne Argumentation altsaa, som stiller denne Misbilligelse op som en Udvis, der siger, tag Eder nu iagt, vil nu ikke enhver Mand med nogen social Indflydelse holde sig ganske neutral og lade enhver af ham Afhængig danne sig sin indre Overbevisning uden nogen Paavirkning, forkafter vi lignende Valg i Fremtiden, gjør, at jeg, eftersom jeg er saa uenig som mulig med det ærede Medlem i den Henseende, umuligt kan tage det Ændringsforslag tilbage, jeg har stillet. Jeg tillader mig nu ogsaa at tro, at Følgen deraf bliver — og det er ogsaa en af Grundene, hvorfor jeg betragter det som i højeste Grad uheldigt, at man er kommen ind paa denne Bei her sammen med Godkjendelsen at vedtage denne Udtalelse — at vi hver ene Gang, vi have almindelige Valg, ville faae en Masse af Klager over Balgtryk. Og det tror jeg, at jeg tør love de Herrer, at saa stulle de komme ligesaa godt over Benstrevalg som Højrevalg. Thi naar man ser, at Klagerne kunne være saa uøstrettelige som muligt og saa betydningsløse som muligt, hvor der blandt 100 Klagepunkter maatte findes eet, som kan bevise, vil Intet være lettere end at faae Klager over de fleste Valg, som ialtsalb ere bedre end Laubers denne Gang. Jeg tror derfor, at man er kommen og kommer ind paa en mindre heldig Bei ved nu at følge det ærede Flertal i Udvalget. Jeg tror ikke, at man vil opnaa det, som man ibetmindste fra den ærede Ordførers Side ønsker at opnaa. Det er jeg overbevist om. Jeg tror derimod, at man vil komme til et Utaal af Klager efter ethvert fremtidigt Valg og det kan jeg ikke sige, at der er noget særdeles Tiltalende ved. Det er en Tidsspilde uden Lige og i Virkeligheden vil gennem den Slags Klager og et enkelt Valgs Forkastelse Thingets Hystognomi ikke blive væsentligt forandret, og jeg ser derfor ikke, hvad der fra noget Partis Standpunkt stulle opnaas. Men jeg har endelig af rent personlige Grunde tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, for nemlig at kunne komme, selv om Thinget forkafter det, til at stemme for Valgets Godkjendelse, thi som jeg betragter denne Sag, kunde jeg, hvis dette Ændringsforslag ikke var stillet, hverken stemme med Flertallet eller med Mindretallet om den Indstilling, som er fremkommen. Jeg kunde ikke stemme med Mindretallet, thi jeg vil have Valget godkjendt, og jeg kunde ikke stemme med Flertallet, thi jeg misbilliger den Beslutning, som det sammen med Godkjendelsen vil tage. Ved derimod først at stemme over Ændringsforslaget — jeg opfordrer ikke Noget til at stemme med mig, det er mig i denne Sag fuldstændig ligegyldigt, jeg siger

ikke ellers, men i denne Sag — vil jeg kunne bringe mig selv istand til at stemme for hele Indstillingen. Jeg har stillet Forslaget af den Grund — eller det er ialtsalb een af mine Grunde — at jeg gennem min Afstemning mod Misbilligelsen vil opnaa tilkjendegivet, at jeg er fuldstændig uenig heri, skjøndt jeg derefter vil komme til at stemme for Indstillingen, naar mit Forslag er forkastet.

Formanden (Krabbe): Jeg skal, da nu de forskellige Meninger, som finde Udtryk i den foreliggende Indstilling, have været sydlig begrundede, tillade mig at henstille til de indtagne Talere at fatte sig i Korthed, for om muligt, at faae Behandlingen af dette Valg tilendebragt i nærværende Møde.

Alberti: Af de Punkter, som den ærede sidste Taler berørte, kan Spørgsmaalet om hennemelig Afstemning være et meget praktisk Forhandlingspunkt; men jeg tør dog selvfølgelig ikke gaa ind derpaa for Dieblittet. Med Hensyn til den Tale, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) skal jeg yttre mig i al Korthed, baade af Hensyn til Thingets Tid og af Hensyn til min egen Bamsfeligbed ved at udtale mig. Den ærede Taler fra Viborg maa moderere sig med Hensyn til Søtjøbing Valget, vi stulle nok komme til det lollandste Valgtryk, og med Hensyn til hans Forslag om, at jeg stulle i Proces med Byfoged Rump, ma jeg bemærke, at jeg ikke anser den ærede Taler for min Dommer her i Salen. Saalænge Thingets Formand ikke finder, at jeg har overskredet Spømmeligheds Grændser, saa tror jeg mig at være i min gode Ret og ikke at skylde nogen Anden noget Regnskab. Resultatet af den lange Tale, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg holdt, er jo det, at der kun er begaaet Uregelmæssighed i 2 a 3 Tilfælde, men iøvrigt er Alt ved Slagelsevalget i den fuldstændigste og skjønneste Orden. Hvorledes den ærede Taler nu kan enes med sine øvrige Bundsforvandre, forstaar jeg ikke, thi af det Flertal, som bestaar af 6 Medlemmer, sige de 4, at der er begaaet meget væsentlige Brud paa Valgfriheden og at det er deres Slutning, at Stemmegivningen den 3die Januar ikke kan anses for noget korrekt Udtryk for Stemningen i Valgkredsene. Hvorledes nu de 6 Herrer kunne enes om en Misbilligelse, forstaar jeg ikke. Den viborgske Rigsdagsmand siger, at der er 2 a 3 smaa Tilfælde, og de 4 Medlemmer siger, at der ikke er givet noget korrekt Udtryk af Stemningen ved Valget, og derfor skal Misbilligelsen udtales. Det forekommer mig, at det ærede Flertal saaledes er faldet fra hinanden, inden vi endnu ere komne til Afstemning. Hvor vidtløftig den ærede Taler end var, saa tror jeg dog ikke, han berettede Noget om, hvem der stulle have Misbilligelsen, og jeg